

in nullo enim differt, nisi quod principium est, & dualitas quidem diuisibilis, unitas vero non similior erit profecto ipsi unitas. Si autem unitas, illud quoque unitati quam dualitat, ea quoque de re varaque unitas prior dualitate erit, at non dicunt: generant sanè denarium primò. Item, si dualitas ipsa unum quid est, ac ipsa trinitas, ambo dualitas: ex quo igitur hæc dualitas?

CAPVT IX.

Dicitur autem quispam, quod cum tactus quidem in numeris minime sit, consequentibus quidem iis, quarum cuncte non est aliquid medium vnitatibus, veluti iis, quae in dualitate, ternariove sunt, utrum consequentes sint ipsis vni, an non: & utrum dualitas prior est iis, quae consequuntur, an quacunque vnitatum. Simili modo haec difficultates de posterioribus etiam numero generibus, linea, plano, & corpore accidunt, Quidam enim ex magni & parui speciebus faciunt (veluti ex longo quidam, & breui) longitudes: ex lato vero, & stricto, planata: ex profundo autem, & humili, moles. Haec autem magni & parui species sunt, principium vero, quod secundum ipsum unum est. Alij ea, quae eorum sunt, aliter posuerunt. At etiam in his infinita videntur impossibilia, & fictitia, & omnibus rationabilibus contraria: absoluta nanque ab iniucem accidet ea esse, si principia etiam non consequuntur, vt si latum & strictum, longum & breve. At si hoc erit, planum erit, linea, & solidum planum. Anguli item, & figura & huiusmodi, quoniam modo assignabuntur? Idemque accedit, quod eis, quae circa numerum. Haec nanque magnitudinis sunt passiones, non ex his magnitudo, quemadmodum nec ex recto & curvo longiudo, nec ex levius & aspero solido. His autem omnibus commune, quod in speciebus, quae sunt ut generis, dubitare accedit, cum quis vniuersalia ponat: utrum animal ipsum, an animali, an alterum ab ipso animali. Hoc nanque sit non separatum, nullam dubitatem faciet. Si vero sit, quemadmodum qui haec dicunt, separatum ab uno & numeris, non est facile solvere. Si non facile, dicere oportet, quod impossibile est. Cum enim unusquis in dualitate intellegat, & omnino in numero, utrum ipsum quid, an aliud intelligit? Quidam itaque ex tali materia magnitudines generant, quidam ex punto (punctum autem eis non unum, sed quale unum esse videtur,

(οὐεῖν γε διαφέρει, ἢ ὅτι αὐτός, καὶ οὐ μᾶλισται
διαφέρει, πάντα μονάς εἰ) ὑποτέρευτον αὐτὸν εἴη τοῦ
εἰς αὐτῷ οὐ μονάς. εἰ δὲ ημεῖς μονάς, γένετον τῷ
μονάδι οὐ τῇ μονάδι. ἦτε τοὔτερον αὐτὸν εἴη ἐ-
κείτερον μονάς τῆς μονάδος; φασι δέ, οὐ-
νωστι γρῖψι τῶν δεκάδας ἀπόστον, ἕτοι εἰ ἔτιν οὐ
μονάς ἔν τι αὐτῷ οὐ η βίας αὐτῷ, ἀμφοτερούς
ἐκ τίνος οὐδεὶς αὐτῷ οὐ μονάς.

Κεφαλαιον Θ

A Πορθότε δι' αὐτὸς, καὶ ἐπει τοῖς αὐτοῖς μηδὲν
ἔστιν εἰ τοῦς αριθμοὺς, ποτὲ δὲ ἐφέξεν δι-
σων μή δέ τι μεταξύ μονάδων, δῆλον εἰ τῇ
μονάδι, οὐ τῇ περιάλι, πότερον ἐφέξεν τῷ εἴδε-
αυτῷ, οὐ τῷ πότερον οὐδὲς τοσούτου τοῦτο
φέξεν, οὐδὲ μονάδων ὑποτεργοῦν. ἔργως δὲ
καὶ περὶ τοῦ μέσεων γνωστὸν τῷ αριθμοὶ συμ-
βαίνει τὰ διεκχειρῆ, γραμμῆς τε καὶ διπέδου καὶ
στόματος. εἰ μὴ γράπεται τῷ εἰδίσθιν τῷ μετάλου
καὶ τῷ μικρῷ ποτούσιν, εἴ τοι μεγάρος μηδὲν
βερεχέστης, τούτῳ μάκρη πλατεῶς δὲ τοῦ σενοῦ, πα-
πίκεδε. εἰ βαθέστος δὲ τοῦ πεντε, τοῦ ὅγκοις,
ταῦτα δέ διένονται τῷ μετάλου καὶ μικροῦ. οὐ
τοῦτο τοῦ αρχῆι, μάζῃ δημοσίᾳ πεδίοις τῷ
πειστόν. καὶ εἰ τούτοις διμερεῖ φάνεται τὰ
τὰ ἀσώματα καὶ τὰ πλαστράδι, καὶ τὰ
ἐπιστρατειαὶ πάσι τοῖς δύλογοις. δοπολεπινάκη
τε γράμμησιν συμβαίνει, εἰ μὴ συμπλοκού-
σθεται καὶ αρχήσις εἰ) τὸ πλατύ τοῦ σενοῦ,
καὶ μετάρον καὶ βερεχέστης τοῦ πεντε, εἴται τῷ διπέ-
δον γραμμῆς, καὶ τοῦ σενοῦ, διπέδον. εἴ τοι
γνωστόν καὶ χρήστη τοῦ πεντετοῦ, ποτὲ διπο-
λεπινάκης; ταῦτα τοῦ πεντετοῦ τοῖς ποτὲ τοῦ
αριθμού. ταῦτα γράψει μεγάρος δεξιῶν αὐτοῦ
εἰς τοὺς τοῦ τῷ μέγαρο, εἰς αριθμὸν δεξιῶν αὐτοῦ
θέσος καὶ κορμόποιον τὸ μέγαρο, οὐδὲν εἰ τοῖς λέσου
καὶ τριαγόρος τὰ σερεῖδα. παντὸν δὲ κοινὸν τοῦ-
των, ὅποι δέποτε τῷ εἰδίσθιν ποτὲ γνωστὸν συμβαίνει
διαπορεῖν, οὐταν τις δεῦται κατεύθολου, πότερον
τὸ ξύλον αὐτοῦ εἰ τῷ ζωτικῷ, οὐ τοιχοφρύνῳ, οὐ τῷ
τούτου γράμμησιν, εἰρηθέντος, οὐδὲν μίκρη
ποιεῖσθαι διποτεῖσθαι. χωρεῖσθαι δέ, οὐδὲν οἱ τεῖχοι
λέγοντες φασι, οὐ ἐνός τοῦ τῷ δευτέρῳ, οὐ
ράθιστον διεγείρεται, εἰ μὴ βάσιστον δεῖται τὸ
ἀσώματον. θάνατον γράψει τοῖς εἰ τῷ μονάδι τῷ ἑνὶ, καὶ
τὸν τοῦ μεγάρου πότερον αὐτὸν γνεῖ πι, οὐ τοιχο-
φρύνῳ, οὐδὲν οὐδὲ τῷ μεγάρῳ γνωστὸν εἰ τὸ το-
μόντος ὑλής, ἔπειτα δὲ τῷ τοῦ στρεμμῆς οὐδὲ τῷ
τομόντος διποτεῖσθαι οὐχί, αὖτις δέ τοῦ ἑνὸς